

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 4. december 2006
Kontor: Forvaltningsjuridisk kt.
J.nr.: 2006-1640-17
Sagsbeh.: MER
Fil-navn: EPJ/Ft-behandling/Spm L 50/Spm 37

Besvarelse af spørgsmål nr. 37 (L 50), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 14. november 2006

Spørgsmål 37:

"Efter lovforslaget kan patienten frabede sig, at læger, sygeplejersker eller jordemødre indhenter helbredsoplysninger og øvrige oplysninger om rent private forhold m.v. i patientjournalen. Hvordan og hvornår vil patienten blive informeret om sin mulighed herfor, og hvordan vil man i praksis håndtere den situation, at patienten kun ønsker at give begrænset adgang til oplysninger i journalen, når der henses til ministerens oplysninger om, at det for nærværende ikke teknisk er muligt med en sådan afgrænset adgang?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at der med lovforslagets § 1, nr. 2 (sundhedslovens § 16, stk. 4), indføres en udtrykkelig regel om, at den fyldestgørende information, patienten har ret til at modtage, inden patienten giver sit informerede samtykke til, at en behandling indledes eller fortsættes, jf. sundhedslovens § 15, tillige skal omfatte oplysninger om mulige konsekvenser for, behandlingsmuligheder, herunder om risiko for komplikationer og bivirkninger, hvis patienten frabeder sig videregivelse eller indhentning af helbredsoplysninger m.v.

Denne pligt medfører, at patienten skal informeres om muligheden for at sige fra over for indhentning af helbredsoplysninger m.v. fra elektroniske systemer, herunder at det på ethvert tidspunkt er muligt at sige fra. Patienten vil også skulle informeres om konsekvenserne ved at frabede sig indhentning af elektroniske helbredsoplysninger.

Patienten skal informeres om sin ret til at frabede sig indhentning af elektroniske helbredsoplysninger enten direkte af de pågældende læger, sygeplejersker eller jordemødre eller i mere generel form, for eksempel ved patientinformationsmateriale i form af brochurer eller anden skriftlig vejledning, typisk i forbindelse med, at patienten giver informeret samtykke til selve behandlingen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13 (sundhedslovens § 42 a, stk. 4).

For så vidt angår håndteringen af adgangen til at frabede sig indhentning af elektroniske helbredsoplysninger m.v., kan jeg oplyse, at patienten efter lovforslagets § 1, nr. 13 (sundhedslovens § 42 a, stk. 4), vil have mulighed

for at frabede sig, at en bestemt læge, sygeplejerske eller jordemoder indhenter oplysninger efter stk. 1. Patienten har endvidere mulighed for generelt at frabede sig, at læger, sygeplejersker eller jordemødre indhenter oplysninger efter stk. 1. I det omfang det teknisk senere bliver muligt at håndtere i praksis, vil patienten kunne frabede sig indhentning af bestemte kategorier af helbredsoplysninger m.v.

Efter lovforslagets § 1, nr. 13 (sundhedslovens § 42 b) i lovforslaget er der i relation til sige-fra-adgangen i § 42 a, stk. 4, fastsat en udtrykkelig pligt til i patientjournalen at indføre patientens tilkendegivelse om, at patienten har frabedt sig indhentning af helbredsoplysninger m.v. Udover kravet om journalføring af tilkendegivelser fra en patient om, at vedkommende frabeder sig, at en bestemt læge m.v. foretager opslag, eller at der overhovedet foretages opslag, stiller lovforslaget ikke krav om, hvordan f.eks. sygehuse skal håndtere en sådan tilkendegivelse.

Det vil således være op til det enkelte sygehus at indarbejde manuelle rutiner eller eventuelt benytte elektroniske systemer til at sikre, at læger m.v. ikke foretager et opslag i strid med en patients tilkendegivelser. Det vil ofte afhænge af de lokale systemmæssige forhold, hvilken ordning der vil være mest hensigtsmæssig.

I de tilfælde, hvor der ikke systemteknisk blokeres for adgangen til den pågældende patients helbredsoplysninger m.v., hviler systemet på tillid og en efterfølgende mulighed for logning, kontrol og straf i forhold til den læge, sygeplejerske og jordemoder, som, trods en patient har frabedt sig det, indhenter oplysningerne alligevel.

Jeg kan i den forbindelse henvise til besvarelse af spørgsmål 15, hvori de persondataretlige krav til logning og kontrol er beskrevet, samt beskrivelse af lovforslagets strafbestemmelser i besvarelse af spørgsmål nr. 25.